

Pris 20 kr

Skanörs gamla prästgård där kyrkoherde Jöns Rönbeck bodde. Gården brann ner i den stora eldsvådan 1885.

Skanörbor bortförda

Två Skanörbor blev bortförda av danske kungens män år 1719.

I Skanörs kyrkoböcker återfinns många av släkten Möller. En del av dem var sjömän, några var skräddare och från början var de, som namnet antyder, möllare. Deras anfader hette Jöns Jönsson och han hade tillnamnet Möllare. I följande generation tog barnen sig namnet Möller.

Då Jöns Jönsson Möllare i Skanör den 26 februari år 1721 lät döpa sin förstfödde son Måns fanns bland dopvittnena en långväga och förnäm gäst, nämligen kyrkoherden Jöns Rönbeck från Ystad.

Söker man kopplingen mellan möllaren och kyrkoherden så framträder en spännande och intressant händelse i spåren av Karl XII:s krig i början av 1700-talet. De hade nämligen båda blivit kidnappade av den danske sjöhjälten Tordenskjold och förts till Köpenhamn för att där av bland andra kung Fredrik utfrågas om förhållandena i Sverige.

Peder Wessel, adlad Tordenskjold år 1716, är Danmarks store sjöhjälte och känd för sina våghalsiga kaperier under Karl XII:s tid. Erövringen av Karlstens fästning och förstörandet av den svenska västkusteskadern år 1719 tillhör hans mest ryktbara bedrifter. Tordenskjold föddes i Trondheim år 1690 och dog bara 30 år gammal i en duell i Tyskland, genombrad av en värja.

I början av december 1718 var Tordenskjold på väg norrut mot Norge med sin flotta. Där fick han höra ryktet att Karl XII dödats och han skyndade till Christiania (nuvarande Oslo) för att få ryktet bekräftat. Därefter for han i ilfart till Köpenhamn för att vara den förste att framföra det glädjande budskapet till kung Fredrik. Mitt i natten väcktes kungen och misstrogen mottog han beskedet om fiendekonungens död. Han lovade utnämna Tordens-

fortsättning på sidan 2

Skånörbor bortförda

Hänt sedan sist

Det kom ett mail utan prickar från utriket:

Hejsan,
Vill med detta mail bekräfta mottagandet av Kulturforeningen Calluna's medlemsblad nr 37 »på Ljungen«, samt tacka för accepterandet av mig som första utlandsmedlem av foreningen.

Postgangen från Sverige till Australien fungerar utmärkt. Normalt brukar det ta en vecka, vilket med tanke på att jag bor på en ö, Tasmanien, söder om fastlandet måste sagas vara utmärkt.

Jag spenderade mina ungdoms somrar på Ljungen på Ljungsatersvagen 4 i en sommarstuga som nu är ersatt med ett relativt nybyggt gult hus med torn och vita knutar, och som fortfarande är i familjens ägo. Tre av mina barnbarn är numera agare av huset.

Jag och min hustru Christina försöker komma till Sverige varje sommar vid den här tiden och då bo i lill-stugan under några veckor, men tyvärr så inte denna sommar; med förhoppningsvis nästa.

Vadret har av vad jag kan förstå inte varit det allra bästa denna midsommar, men med en förhoppning om en varm och solig fortsatt sommar halsar jag från ett »vintrigt Australien« (ca 15-18 grader på dagen just nu)

*Med bästa hälsningar
Olle Holmdahl*

PS. Ursakta avsaknandet av prickar och ringar över a-n och o-n på lampliga stallen. Det är så krångligt att andra tangentbord. DS.

Skriventerna

Vi har sedan länge bett läsekreten om bidrag till *På Ljungen* och nu har det börjat bära frukt. I detta nummer presenterar vi två nya skribenter, vilket gläder oss.

kjold till schoutbynacht (konteramiral) om Karl XII verkligen var död.

Danmark hade vid freden i Roskilde 60 år tidigare tvingats avträda bland annat de skånska landskapen. Att återövrade förlorade territorierna var fortfarande deras ambition. De ville veta hur situationen var i Sverige efter dess kungens död, vem som skulle efterträda honom och vilka militära styrkor, som fanns i Skåne. Särskilt oroad var man över ett rykte, som sade att Karl XII:s systerson, hertigen av Holstein-Gottorp, skulle bli ny kung i Sverige.

I mitten av januari 1719 sändes därför konteramiralen Tordenskjöld med en styrka på tre fartyg till Skånör för att kidnappa ett antal personer i syfte att föra dessa till Köpenhamn för förhör.

Mitt i natten mellan lördagen den 17 och söndagen den 18 januari bultade det på dörren till prästgården i Skånör. Pigan frågade vem det var och fick beskedet att en man låg för döden och ofördröjligen behövde nattvarden. Då hon öppnat dörren trängde soldater, anförda av konteramiralen Tordenskjöld, med musköter och påskruvade bajonetter in i huset. Kyrkoherden Jöns Rönbeck rycktes upp ur sin säng och fördes iklädd endast väst, nattrock och nattmössa ut ur staden och ner till stranden. Där blev han utdragen i midjehögt, iskallt vatten till ett av de väntande fartygen.

Under tiden hade prästens dräng Jöns Jönsson börjat ringa i den stora klockan i kyrkan för att larma stadens befolkning. Det hade dock inte den verkan som avsetts, utan tillsammans med den vakthavande officeren i staden, fänriken Sichtern, greps och fördes Jöns Jönsson ut till danskarnas fartyg, där kyrkoherden redan befann sig.

Klockan tolv på söndagen kom de till Bremerholmen i Köpenhamn, varifrån de fördes till Tordenskjölds hus. Förhören inleddes på kvällen efter att Tordenskjöld varit hos kung Fredrik och informerat om sitt kap. Först förhöordes fänriken Sichtern och därefter kyrkoherden Rönbeck. Något förhör av Jöns Jönsson hölls aldrig enligt kyrkoherdens senare redogörelse.

Peder Tordenskjöld.

Tordenskjöld ställde frågor till Rönbeck om förhållandena i Sverige efter kungens död. Han frågade om sorgen efter Karl XII och Rönbeck svarade att ringning i klockorna sker varje dag från klockan tolv till ett och att altare och predikstolar var överdragna med svart. Vidare berättade Rönbeck att Ulrica Eleonora numera var regent och att riksdagen sammankallats i Stockholm i januari 1719.

Tordenskjöld var vidare nyfiken på sådant som vad som hänt baron Görtz, hur det gått för general Armfeldt och hans armé och hur stor garnisonen i Malmö var. På den typen av frågor var Rönbeck inte lika väl informerad. Däremot visste han besked om priset på korn och havre, medan beträffande råg fanns inget pris att uppge, eftersom det efter föregående års dåliga skörd inte skedde någon handel med råg.

Slutligen fick Rönbeck visa upp vilka mynt han hade på sig. Förutom 25 tvåöresstycken hade han de två nödmynnten »Flink och Färdig« samt »Saturnus och Jupiter«.

Några dagar senare förhöordes kyrkoherden Jöns Rönbeck också av kung Fredrik. Det var i samband med kungens middag och Rönbeck fick stående se på när kungen och drottningen åt sin måltid. Därefter inledde kungen ett samtal med Rönbeck. Kungen ställde samma typ av frågor som Tordenskjöld

gjort vid tidigare förhör. Dessutom var han intresserad av om det fanns någon som talade för att hertigen av Holsten skulle övertaga regentskapet. Rönbeck svarade att han inte hört någonting om detta. Kungen fortsatte ställa frågor om sådant som Rönbeck inte hade mycket insyn i, men också om undersåtarnas eventuella sorg efter Karl XII.

Torsdagen den 22 januari, vid halvtolvtiden på dagen, började hemresan till Skanör med en liten slup med sex par åror. Kyrkoherden Jöns Rönbeck hade fått en rock av Tordenskjold för att hålla sig varm under överfarten, som tog mer än sju timmar. Vid sjutiden på torsdagskvällen kom de till Östra Haka-grundet norr om Skanör, där de tre släpptes i land. Det var midjehögt vatten fyllt med is och dessutom mörkt av snö och moln. De hade svårt att se land och det var med möda de kunde ta sig in till Skanör. De blev emellertid anropade av en av posterna, som stod på vakt utanför staden, och med deras hjälp kunde de komma hem.

I sin berättelse om sitt äventyr anger kyrkoherden Jöns Rönbeck att huvudorsaken till att Tordenskjold blivit kommanderad att skaffa fångar från Skåne var ett rykte, att hertigen av Holsten lagt sig i Malmö med åtta regementen »i afsigt at begynna någon protest om Svenska Kronan«.

Kyrkoherden Rönbeck flyttade efter kort tid till Ystad, men då Jöns Jönsson Möllare skulle låta döpa sitt förstfödda son, fann Rönbeck anledning att åka den mödosamma färden till Skanör för att hedra sin forne dräng Jöns Jönsson.

Gert Olof Hjortswang

Källa:

Rönbeck, Jöns: »Utförlig berättelse, om det, som med mig undertecknade passerat ifrån den 18 januari 1719, då jag tillika med vakthafvande officeraren, Herr Fänrik Sichtern, och min dräng Jöns Jönsson, til Köpenhamn bortförd vardt, intil 22 ejusdem, då jag tillika

Nödmyntet »Flink och Färdig«.

med ofvannämnde följe vardt tillbaka bragt, och uppsatt här vid Schanör.« (Det svenska biblioteket/ utg. av C.C. Gjörwell 1757 – DI)

Om Gert Olof Hjortswang

Gert berättar att han genom släktforskning – på sin frus sida – kommit i kontakt med Skanör och Falsterbo, hon har släkt där tillbaka till 1600-talet.

»Jag försöker skriva om intressanta personer jag träffat på i släktforskningen och har publicerat en del material i framför allt tidskriften *Släktforskaren* som ges ut i Trelleborg«.

Det gläder oss att få publicera artikeln som ger en bild hur förhållandena kunde vara i Skåne sextio år efter freden i Roskilde.

Havets Dag

Söndagen den 2 augusti arrangerade Falsterbokanalens Båtklubb, Falsterbonäsets Naturvårdsförening och Calluna »Havets Dag« med finansiellt stöd av Naturskyddsföreningen och Studiefrämjandet.

Jan-Åke Hillarp och Kjell Andersson höll föredrag i Sjöfartsverkets hall vid Falsterbokanalens, Bertil Ringberg och Jan-Åke Hillarp höll exkursioner utmed stränderna och Calluna, FNF, KFV Skåne sydväst och Måkläppsföreningen visade utställningar.

Falsterbokanalens Båtklubb, Sjöräddningssällskapet, Kustbevakningen och Ljungens Sjöscoutkår visade också upp sig och sin verksamhet.

FEX-Företagsexpo

Vi har kanske hunnit berätta för en och annan att vi skulle stå på Standbaden i Falsterbo i samband med Vellinge företagsexpo, men tillställningen har blivit inställt på grund av de dåliga tiderna.

Höllvikens nya bibliotek invigs

Den 12 september är det dags att inviga Höllvikens nya bibliotek. Calluna finns där med bokbord och en mindre utställning.

Kostnaderna för att göra bibliotekets invigning lite festligare har lagts på föreningslivet och Calluna är med och sponsrar med föredrag och trycksaker.

Föredragsserie

Under hösten kommer Calluna att arrangera tre föredragsaftnar kring historia och framtid på Falsterbonäset. Se mer om detta på sidan 7.

Jöns Rönbeck, Utförlig berättelse ...

En cykeltur i Höllviken

Häromdagen var jag på väg till ett möte i Falsterbo. Jag blir alltid lite nostalgisk när jag närmar mig Höllviken, eftersom jag upplevde min barndoms och ungdoms somrar där. Jag körde runt lite och såg då efter hur det var vid sommarstugan, som min far byggde 1940 och som såldes efter hans död 1963. Jag har gjort denna nostalgitripp vid flera tillfällen förut, och då har alltid stugan stått kvar, även om den då varit insprängd bland stora, flotta åretrunthus. Denna gång var emellertid stugan borta, och det byggdes en större villa på tomten. Det berörde mig djupt och jag letade reda på berättelsen om den fiktiva cykeltur från 50-talet, då jag var tonåring, och som jag gav min mor i julklapp 1974. Här kommer den!

En cykeltur i Höllviken på den tiden det begav sig

Solen skiner, det är sommar. Jag tar fram min cykel och ger mig ut på en cykeltur. När jag går förbi brevlådan på grinden till Karlsrovägen 13 kan jag som vanligt inte låta bli att titta i den. Det kan ju hända att där ligger ett brev till mig. Ack nej! Så sätter jag mig upp på cykeln och cyklar iväg. Jag cyklar Karlsrovägen fram förbi Leths, Stavnes och alla de andra. När jag svängt om hörnet till Hammarshusvägen kommer den gamla damens schäfer springande och skäller lite, men jag nonchalerar den. Jag har lite pengar med mig så jag cyklar in på stigen till vänster och stannar vid Ljungbaren och köper

Stugan på Karlsrovägen.

mig en strut med blandad glass. Jag äter den sittande på kanten runt den lilla bassängen med guldfiskar. På andra sidan Stora Landsvägen ser jag Höllvikshus – där vill jag bo en gång i tiden! Tänk att sitta på balkongen mot Öresund och se solnedgången!

Så är glassen uppäten och jag fortsätter, först förbi Sommarboden, där det som vanligt är fullt med trädgårdsmöbler, badgrejor och andra sommarartiklar utanför. Jag cyklar snyggt på vänster sida. Vid Kemikalieaffären luktar det så gott. Jag stannar till vid Hemslöjdsaffären och går in och tittar lite. Snygga saker de har! Eskilstunaboden eller Järn-Solidar har också en massa grejor utanför. Inne i bankens trädgård ser jag Marianne och stannar och pratar lite. Så svänger jag ner till stationen. Vid Pressbyråkiosken köper jag Filmjournalen. Där är ett jättefint fotografi av Leslie Howard,

Gyllebokiosken på 50-talet. Här ligger numera Wendts blommor.

som jag gärna vill ha. Stationen är ganska tom på människor nu. Det är förmiddag och alla morgontågen har gett sig iväg till Malmö. Jag cyklar över spåren och parkerar cykeln vid bryggan som går långt ut i Öresund och promenerar ut på den. Vattnet är jätteäckligt här. Alldeles fullt med rosa skum ligger på båda sidor om bryggan. Tänk, här badade jag när jag var liten.

Så ler jag cykeln igenom området vid dansrotundan, Nyckelhålet. Jag kan inte låta bli att nynna en av de senaste slagdängorna, »Egon, jag är

Falsterbovägen på tidigt 50-tal. Längst bort i huset till vänster låg Järn-Solidar. Huset rakt fram var Telegrafstation. Till höger låg solidar.

så kär och galen i dig«. Snart är det lördag igen och man kan gå dit. Hoppas att det inte är något upptråde, för då tar de entré och kassan är knapp. På andra sidan ligger restaurang- och hotelldelen. Midsommarstången står fortfarande kvar, fast visserligen. Så sätter jag mig upp på cykeln igen och far förbi sybehörsaffären, huset där Elsie och Lars bor och fortsätter. När jag kommer till Anderbergs pappershandel stannar jag och tittar in i skyltfönstret. Jag tar mig en titt i Herrbeklädnadsfönstret också. Det kommer en sagolik doft från kaféet av nybakade bullar. Jag fortsätter, förbi en cykelverkstad och en blomsteraffär fram till poliskontoret och Grönkvists speceriaffär. En härlig gammal affär med en särskild doft i. Jag kör en vända ner till idrottsplatsen. Inga kändisar syns. Allt är tyst och stilla. Upp på Stora Landsvägen igen. Nu närmar sig slutet på byn. På håll ser jag kyrkan, där jag blivit konfirmerad.

Jag cyklar dock inte längre utan vänder och cyklar hemåt igen. Först är det bara äldre bebyggelse jag kommer förbi. När jag cyklar förbi Møllevägen kommer jag att tänka på affären »Johan Nils«. När min bror Olof var liten trodde han att det hette johannilssås istället för vaniljsås. Så kommer jag fram till Furet och Höllviksgården. Det är inte så roligt att gå till Furet och dansa som till

När jag kommer till Anderbergs pappershandel stannar jag och tittar in i skyltfönstret. Jag tar mig en titt i Herrbeklädnadsfönstret också. Det kommer en sagolik doft från kaféet av nybakade bullar.

Nyckelhålet. Strax bortom är det en liten glasskiosk, där de har vansinnigt god Stjärnglass, men jag har ju redan ätit en glass, så det får vara nog för idag. Jag går in i lilla hembageriet och köper kanelsnäckor, som vi ska ha med oss till stranden. Härliga franskbrödbullar köper jag också, avlånga, mjuka. Där är som vanligt lång kö ut på trottoaren. Jag tittar på damerna som går in och ska bli fina i håret hos frissan alldeles intill. Väg i väg med hembageriet är det en cykelverkstad, och alldeles om hörnet ligger Anderssons konfektyr. Där har de underbar lakritskonfekt, små, små bitar. Men nej, inte idag.

Så har jag då fått min påse med det doftande, härliga innehållet från hembageriet och jag fortsätter hemåt. Jag cyklar ner till posten, där jag ska uträtta ett ärende till mamma.

Färg och kemikalieaffären ligger kvar i samma hus. Till höger låg en liten stuga med Hemslöjd.

Jag träffar Nils utanför och pratar lite. Inne på posten sitter som vanligt hans mamma Ingeborg. När jag sen kommer till Gyllebokiosken stannar jag och pratar lite med Bodil, som arbetar där för tillfället. Jag ska börja mitt arbetspass där klockan tre. Jag går in på telefonstationen och ringer ett samtal till min bästis, Bibbi. Sedan cyklar jag förbi Solidar. Där ska jag inte ha någonting idag, men jag svänger till vänster till torget. Där är som vanligt fullt med folk. Det är alltid lika roligt att torga. Alltid träffar man någon som man kan prata bortom en stund med. Jag ska ha ost, så jag går in i saluhallen och ställer mig i kö. Så ska jag ha middagsmat hos Anderssons Chark. Lite löksill köper jag i Kjell Nilssons fiskstånd. Så fortsätter jag ut till stånden på baksidan och handlar lite hos Kumliens. Det är fru Kumlien (den »unga«) som står bakom disken och hon hälsar hem till mina föräldrar.

Nu börjar klockan bli mycket. Det är bäst att skynda sig hem. Jag vill ner till stranden en stund också, innan jag ska börja jobba i kiosken. Jag cyklar upp mot Stora Landsvägen igen. Gertrud står utanför Wendts affär och jag vinkar. Snart svänger jag in på Östersjövägen och så är jag strax hemma igen på Karlsrovägen 13.

Lena Nerud-Franzén, Åhus
franzlenena@swipnet.se

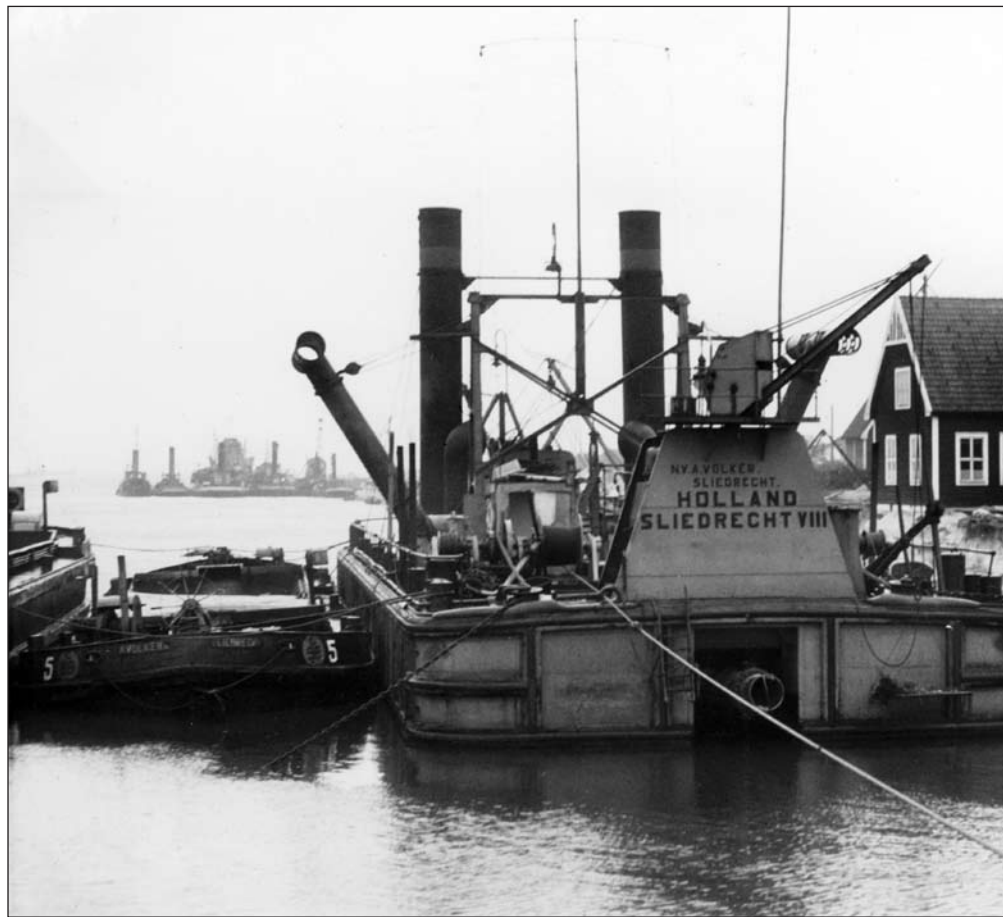
Ett fotoalbum

Föreningen har fått en gåva i form av ett fotoalbum. Det är Agneta Fredriksson som tyckte att det album som hennes far sammanställt och till stor del fotograferat, borde tas om hand av Calluna.

Agneta berättar att Crispin Löwenhielm föddes 1910 och studerade väg- och vattenbyggnad vid KTH i Stockholm i början av 1930-talet. Han var anställd i Kungliga Väg- och Vattenbyggnadsstyrelsen mellan åren 1937 och 1950.

Han arbetade som biträdande brokontrollant vid byggandet av Sandöbron i Ångermanland. Han blev där vittne till den hemska olyckan den 31 augusti 1939 då ställningarna till bron rasade ner i älven och 18 arbetare omkom. Nyheten om olyckan kom dock i skymundan för krigsutbrottet som skedde dagen därpå.

Efterhand uppstod behovet av att bygga kanalen genom Falsterbonäset. Crispin Löwenhielm kom till Höllviken sent på hösten 1939 med fru och fyra månaders dotter för att arbeta på kanalbygget. Han arbetade under 1940 med arbetsledning och muddringsarbeten vid kanalbygget och senare med vågbrytaranläggningen i Kämpingebukten. Det framgår av hans tjänstgöringsbetyg att arbetsstyrkan vid muddringsarbetena uppgick till 200 man och vid

vågbrytaren till 60 man.

I oktober 1941 flyttade familjen till Ängelholm och Crispin var sedan under hela 40-talet sysselsatt med konstruktioner och utbyggnad av hamnar och bergrum runt om i Sverige.

1950 slutade Crispin arbetet i statlig tjänst och övergick till att sköta

Ovan: Det är söndag och stilla i kanalen. Mudderverket Holland Sliedrecht VIII ligger för ankar nedanför resterna av Ljungsäters sanatorium.

Ovan: Västra pirhuvudet.

Till vänster: Mudderskeppet Bävern med bogserbåten Simson muddrar sandmassor som med pråm förs bort till dumpningsplatsen.

Callunas agenda under hösten:

Stockholms gator vid Gatukontoret i huvudstaden. Han pensionerades 1975, efter nästan 40 år som arbetsledare och handläggare av arbeten inom väg och vattenområdet. Varav de första tretton åren verkar ha varit tämligen händelserika.

Under tiden i Höllviken hyrde familjen Löwenhielm övervåningen

Crispin Löwenhielm

Höllvikens nya bibliotek

Invigning den 12 september. Calluna kommer att ha ett bokbord mellan 11-16 och visa en mindre utställning med bilder kring bibliotekets historia.

Föredrag under hösten

Den 17 september kl 19.00 på nya biblioteket:

Professor Sten Skansjö berättar om
»Skåne under danska tiden«.

Den 8 oktober kl 19.00 på Bärnstensmuseet, berättar

Leif Brost om »Strandfynd på Näset«

Den 11 november kl 19.00 på nya biblioteket.

Professor Bertil Ringberg berättar om
»Falsterbohalvön från forntid till framtid«.

Tyvärr rymmer det nya bibliotekets lokaler endast 40 sittande, så det blir först till kvarn som gäller.

Biljettpris 30 kr.

Biljetter kan hämtas på biblioteket från den 1 september.

i en villa av Sven Hansson. Crispin har noterat att man hade härlig utsikt från övervåningen och att det ibland var »nattfyrverkeri« över Köpenhamn. Det var ju krig!

Fotoalbumet

De flesta bilderna är alltså tagna av Crispin Löwenhielm och följer bygget från den första spadtaget till färdig kanal. En del bilder är stämplade »SDS« och bör alltså vara tagna av någon fotograf som arbetade för Sydsvenskan.

Ett hjärtligt tack för albumet som för oss är värdefullt genom att vi kan följa kanalbygget steg för steg. Här visar vi några av albumets många bilder.

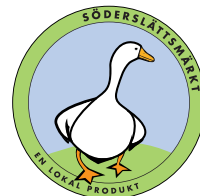
chk

Ovan: Sven Hanssons hus på Falsterbovägen där Crispin med familj hyrde övervåningen.

Under: Familjerna Löwenhielm och Hansson.

På Ljungen ges ut av
KULTURFÖRENINGEN
CALLUNA

Styrelse
Ingemar H. Johansson
Christian Kindblad
Eila Mårtensson
Bertil Björck
Rune Bengtsson
Christer Holgersson

Redaktör
Christian Kindblad, *chk*
christian.kindblad@telia.com

Ansvarig utgivare
Ingemar H. Johansson, *ihj*
calluna@tele2.se

Grafisk form
Christian Kindblad

Tryck
Holmbergs, Malmö

Adress
Kulturföreningen Calluna
Västra Mölledalsvägen 18
236 34 Höllviken
040-45 11 48

Callunas hemsida
www.calluna.nu

Medlemsskap
Sätt in 100 kr på vårt konto
plusgiro 250862-0

Tidningen utkommer
med 3-4 nummer per år.

Återge gärna våra artiklar
men ange alltid källan.

Ljung, *Calluna vulgaris*

KULTURFÖRENINGEN
Calluna
DÅ OCH NU PÅ LJUNGEN

Skollovskolonierna
på Ljungen
av Ingemar H Johansson
130 kr

Falsterbohus
– med tårna i sanden och
klackarna i taket
180 kr

Kämpinge
av Ingemar Johansson
och Christian Kindblad
170 kr.

På Ljungen
nummer 1-25
samlade i bokform
180 kr.

Fru Kungen
Drottning Margareta I
av Marie Sjögren
70 kr.

Skanör och
Falsterbos historia
från A till Ö
av Christer Melin
95 kr.

Tåget har gått!
av Christian Kindblad
50 kr.

Posten i Skanör
och Falsterbo
av Lars Dufberg
80 kr.

Från Sillabör
till Snabbköp
av Ingemar Johansson
och Christian Kindblad
160 kr. Nu 100 kr.

Stora Hammars
kyrka 100 år
av Ingemar Johansson
50 kr.

Historier från
Skanör
av Anders Carlsten
130 kr.

Stinsen i
Falsterbo
av Stig Mårtensson
125 kr.

Resande över
Ljungen
av Christian Kindblad
90 kr.

Ett stycke
kanalhistoria
av Sven Lundström m.fl.
50 kr.

Höllviken
– bilder och minnen
från förr
125 kr.